

μς. „Οὐκ οὐτε τοῦ θανάτου τῆς ζημίας ὡς ἐχεγ-
 γύω πισεύσαντας, χεῖρον βελεύσασθαι, οὔτε ἀνέλπισον
 καταστῆσαι τοῖς ἀποσᾶσιν ὡς οὐκ ἔσαι μεταγνώναι, καὶ
 ὅτι ἐν βραχυτάτῳ τὴν ἀμαρτίαν καταλύσαι. σκέψασθε
 γὰρ, ὅτι νῦν μὲν ἦν τις καὶ ἀποσᾶσα πόλις γινῶ μὴ περιε- 5
 σομένη, ἔλθοι ἂν εἰς ξύμβασιν, δυνατὴ οὔσα ἔτι τὴν δα-
 πάντην ἀποδοῦναι, καὶ τολοιπὸν ὑποτελεῖν. ἐκείνως δέ,
 τίνα οἴεσθε ἦν τίνα οὐκ ἄμεινον μὲν ἢ νῦν παρασκευάσεσ-
 θαι, πελιορκία τε παρατενεῖσθαι εἰς τοῦσχατον, εἰ τὸ
 αὐτὸ δύναται σχολῇ καὶ ταχὺ συμβῆναι; ἡμῖν τε πῶς ἐ 10
 βλάβη δαπανᾶν καθημένοις διὰ τὸ ἀξύμβατον, καὶ ἦν ἔ-
 λωμεν πόλιν, ἐφθαρμένην παραλαβεῖν, καὶ τῆς προσόδα
 τολοιπὸν ἀπ' αὐτῆς σέρεσθαι; ἰσχύομεν δὲ πρὸς τῆς πο-
 λε-

ἐν κωλύομαί ἐστιν· τῆτο δ' ἔτως ἔχον, ὡφείλεν ἔχειν αἰτιατικὴν ἐκ
 πρώτης, λόγῳ τῶν ἀπαρεμφάτων, ἵν' ἢ ἀποτροπὴν τινὰ ἔχειν τὴν φύσιν,
 καὶ ἐ γενικὴν ἀπόλυτον· ἀλλ' ὁ ἡμέτερος Λοξίας ἐκεῖνο λέγων, τῆτ'
 ἐννοεῖ, εἰμήτι καὶ ταῦτα ἐξέλαβε κατὰ τὸ, Μέμψιν ἔχει· ὅρα σύγ-
 γ. 5. μά. οἴου κατάμεμψιν καὶ ἀγανάκτησιν ἔχει· δύναται δ' ἐν ἐκ-
 ληφθῆναι καὶ ἔτως· εὐηθές ἐστιν, εἴ τις οἴεται, ὅτι τῆς ἀνθρωπείας
 φύσεως ὀρμωμένης τι πράξαι, ἔχοι τις ἀποτροπὴν, εἴτ' ἐν ἀποτρα-
 πείῃ τις (τῆς ὀρμῆς) κωλυόμενος ὑπὸ τῆ νόμου, ἢ ἑτέρου τε δεινῆ.

(1) Ἐχεγγύω] ὡς ἐχέσῃ ἐγγύησιν μὴ ἂν ἀποσῆναι τὴς συμμά-
 χους τὸ λοιπὸν· (3) ὡς ἐκ ἔσι μεταγνώναι, καὶ ὅτι ἐν βραχυτάτῳ
 τὴν ἀμαρτίαν καταλύσαι] ποτέρας δὲ ταῦτα ποιεῖν; τῆς Ἀθη-
 ναίων, ἢ τῆς Μιτυληναίων; καὶ πότερον, ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ; ἢ
 ἐν βραχυτάτῳ τιμωρήματι; ἐμοὶ μὲν ἔδοξεν ἔτως, ὡς καὶ μετῆρα-
 σαι (5) γινῶ μὴ περιεσομένη] ἐάν τις πόλις ἀποσῆ, εἴτα μεταγνώ, ὅτι
 ὑπεριέσεται, ἑκατορθώσει, ἐνικήσει, αὐτὴ ἔλθοι ἂν εἰς ξύμβασιν
 μεθ' ἡμῶν· θάνατον δ' ὑμῶν προθέντων τὸ πρόσκιμον, ἄμεινον παρα-
 σκευασθήσεται, καὶ τὴν πολιορκίαν ὑποίσει εἰς τῆσχατον· (8) τίνα
 οἴεσθε, ἦν τίνα ἐκ ἄμεινων (οἴεσθε) παρασκευάσεσθαι; βέλτιον δ'
 ἦν

μς'. Δέν πρέπει λοιπόν νά ἐμπιστευθῆτε εἰς τήν ποιήν
 τῆ θανάτου ὡς ἀξιοπίστον, καὶ νά κάμνητε μίαν ἀπόφασιν βλα-
 πτικήν· μήτε νά φέρητε τῆς ἀποσατέντας εἰς ἀπελπισίαν, ὅτι
 δέν δύνανται πλέον νά μεταβάλλουν γνώμην, καὶ ἔτι νά ἐξαλείψω-
 τὸ ἀμάρτημα αὐτῶν με μίαν μετριωτέραν παιδείαν· καθότι πρέ-
 πει νά σοχασθῆτε, ὅτι τῶν με τὸν τρόπον τῆς συγχωρήσεως,
 ἂν ἄλλη τις πόλις ἀποσατήσασα γνωρίσῃ, ὅτι δέν δύναται νά
 φέρῃ τὴν σκεπὴν τῆς εἰς ἔκβασιν, ἔχει ευκολίαν νά συμβιβα-
 σθῆ μεθ' ἡμῶν, ἐν ᾧ ἔτι δύναται νά πληρώσῃ εἰς ἡμᾶς τὰ ἔ-
 ξοδα τῆ πολέμου, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νά προσφέρῃ τὸν φόρον· με
 τὸν τρόπον ἔμως τῆ θανάτου, ποία πόλις σοχάζεσθε, δέν θέ-
 λει ἐτοιμασθῆ καλῆτερα, ὑποφέρουσα πᾶσαν πολιορκίαν μέ-
 χρι τῆς τελευταίας ἀπελπισίας, ἐν ᾧ ἀποκαταστήσῃτε ἀδιά-
 φορον τὸ νά συμβιβασθῶσι ταχέως, ἢ με ἀργοπορίαν; ἡμεῖς
 δὲ πάλιν πῶς δέν θέλομεν ἔχει ζημίαν, καθήμενοι εἰς πο-
 λιορκίαν μιᾶς πόλεως, καὶ δαπανῶντες ἐκ τῶν ἰδίων, καθότι
 δέν τολμῶσιν οἱ πολιορκούμενοι νά προβάλωσι περὶ συμβιβασμῆ;
 καὶ πάλιν, ἂν κυριεύσωμεν τήν πόλιν ἐκείνην με τήν δύναμιν τῶν
 ὀπλων, πῶς νά τήν παραλάβωμεν ἔτι διεσπασμένην ἀπὸ τὸν
 πόλεμον, καὶ νά σερῶμεθα ἐφεξῆς τὸ ἐκ ταύτης εἰσόδημα,
 τὸ ὁποῖον συσαίνει τὴν δύναμίν μας; δέν πρέπει λοιπόν νά ἐξε-
 τά.

ἦν κατ' εὐθεταν ἐξενεχθῆναι τὴν ἐπομένην περίοδον λόγῳ τῶν ἡρ-
 θωτικῶν μορίων. ἴσ' ἢ τίνα οἴεσθε, ἧτις ἐπαρασκευάζεται ἄμεινον;
 τοιούτοι ἐσι, καὶ τὸ, τίνα οἴεσθε, ὅν τινα εἰ βραχεία προφάσει ἀπο-
 σήσεσθαι; ὄρα δ' λθ'. ἀλλ' ἐσιν ἐνχρήσει ἢ τοιαύτη καινοτομία
 παρὰ τῷ Θουκυδίδῃ (11) διὰ τὸ ἀξύμβατον] θάνατον γὰρ ταξάντων
 ὑμῶν αὐτοῖς τὴν ζημίαν, εἰδέποτ' ἂν συμβατέν ἐκόντες (12) παρα-
 λαβεῖν] ἀποδίδεται εἰς τὸ Βλάβη κατὰ κοινῆ οἶον, πῶς εἰ βλάβη,
 ἡμῶν το δαπανᾶν, καὶ τὸ παραλαβεῖν (13) ἰσχύομεν τῶνδε] ἐκ τῶν
 συμ-

ἡλεμίεις τῶδε. ὥσε εἰ δικασὰς ὄντας δεῖ ἡμᾶς μᾶλλον τῶν
 ἡἐξαμαρτανάντων ἀκριβεῖς βλάπτεσθαι, ἢ ὄραν ὅπως ἐς
 ἡτὸν ἔπειτα χρόνον μετρίως κολάζοντες, ταῖς πόλεσιν ἔ-
 ἡξομεν ἐς χρημάτων λόγον ἰσχυροῦσαις χρῆσθαι· καὶ τὴν
 ἡφυλακὴν μὴ ἀπὸ τῶν νόμων τῆς δεινότητος ἀξιῶν ποιεῖ· 5
 ἡσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἔργων τῆς ἐπιμελείας. ἔ νῦν τούναν-
 ἡτίον δρῶντες, ἢν τινα ἐλεύθερον καὶ βία ἀρχόμενον, εἰ-
 ἡκότως πρὸς αὐτονομίαν ἀποσάντα, χειρῶσόμεθα, χαλε-
 ἡπᾶς οἴομεθα χρῆναι τιμωρεῖσθαι. καὶ δὲ τοὺς ἐλευθέρους
 ἡοὺκ ἀφισαμένους σφόδρα κολάζειν, ἀλλὰ πρὶν ἀποσῆ- 10
 ἡται, σφόδρα φυλάσσειν, καὶ προκαταλαμβάνειν ὅπως
 ἡμηδ' εἰς ἐπίνοιαν τούτου ἴωσι· κρατήσαντάς τε, ὅτι ἐπ' ἐ-
 ἡλάχιζον τὴν αἰτίαν ἐπιφέρειν.

μζ. ἡ Ὑμεῖς δὲ σκέψασθε ὅσον ἂν καὶ τῆτο ἀμρτάνοιτε,
 ἡκλέωνι πειθόμενοι· νῦν μὲν γὰρ ὑμῖν ὁ δῆμος ἐν πάσαις 15
 ἡταῖς πόλεσιν εὖνεσ ἐσὶ. καὶ ἢ εἰ ξυναφίσαται τοῖς ὀλίγοις,
 ἡἢ, εἰ βιασῆ, ὑπάρχει τοῖς ἀποσῆσασι πόλεμιος εὐθύς.
 ἡκαὶ τῆς ἀντικαθισαμένης πόλεως τὸ πλῆθος ξύμμαχον ἔχον-
 ἡτες, ἐς πόλεμον ἔπέρχεσθε. εἰ δὲ διαφθερεῖτε τὸν δῆ-
 ἡμον τὸν Μιτυληναίων, ὅς οὔτε μετέσχε τῆς ἀποσάσεως, 20
 ἡἔ-

συμάχων πόλεων ἔχοντες τὰς προσόδους, ἰσχύομεν· (1) εἰ δικα-
 σὰς ὄντας δεῖ] εἰδεῖ ἡμᾶς ἀκριβῶς δικάζεσθαι πρὸς τῆς ἐξαμαρ-
 τάνοντας, καὶ ἐντεῦθεν βλάπτεσθαι· ἀλλὰ σκοπεῖν δεῖ, ὅπως ἐς τὸν
 ἔπειτα χρόνον μετρίως τῆς ἀποσάσεως κολάσομεν, καὶ ταῖς πόλεσι
 τῶν συμάχων μετρίως χρῆσόμεθα, δυναταῖς ἔσσις ὑμῖν κλέχεσθαι
 λεήματα· (2) ἔ νῦν τούναντιον δρῶντες... οἴομεθα·] βέλτιον ἢν
 εἰράφειν, δρῶμεν... οἴομενοι.

(18) Ἀντικαθισαμένης πόλεως] πρότερον, εἰσαγωγῆς πρὸς ἑαυ-
 τήν, τῆ δὲ δήμου δηλονότι πρὸς τῆς ἐν τέλει, κακείνων αὐθις πρὸς τῆ-
 τον; ἢ ἀπλῶς πολεμίας πρὸς Ἀθηναίους; αἰετ, ὁπότερον βέλτε·

τάζωμεν ἀκριβῶς τὸ δίκαιον, τὸ ὁποῖον ἔχομεν κατὰ τῶν ἀδικησάντων, καὶ νὰ ἔχωμεν ἐντεῦθεν ζημίαν, ἀλλὰ πρέπει νὰ εὐχασθῶμεν, μὲ τίνα τρόπον θέλομεν δυνηθῆ νὰ βαρῶμεν εἰς τὸ ἐξῆς τὰς συμμαχίδας πόλεις μὲ μίαν μετριωτέραν παιδείαν· αἱ ὅποια συνεισφέρουσι δύναμιν χρηματικὴν εἰς τὴν πόλιν μας, καὶ ὅχι νὰ τὲς φυλάττωμεν μὲ τὴν σκληρότητα τῶν νόμων, ἀλλὰ μὲ τῶν ἔργων τὴν ἐπιμέλειαν· ἡμεῖς ὅμως κάμνομεν ἕλυν τὸ ἐναντίον πρὸς τὸ παρὸν, ἂν ὑποτάξωμεν μίαν πόλιν ἐλεύθερον, ἢ ὁποῖα ὑπέκειται εἰς ἡμᾶς ἐξ ἀνάγκης, καὶ ἐντεῦθεν ζητεῖ φυσικῶς νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν ἐλευθερίαν της, εὐχασθόμεθα, ὅτι πρέπει νὰ τὴν τιμωρήσωμεν μὲ σκληροτάτην παιδείαν· ἀλλὰ δὲν πρέπει τὲς ἐλευθέρους νὰ τὲς κολλάζωμεν ἔτιω σκληρῶς, ἀφ' ἧ ἀποσατήσωσι, ἀλλὰ νὰ τὲς φυλάττωμεν ἀκριβῶς πρὶν τῆς ἀποστασίας, ὥστε νὰ μὴ φθάσωσι μήτε εἰς ἐπίνοιαν ταύτης· καὶ ὅταν πάλιν τὲς ὑποτάξωμεν μὲ τῶν ὅπλων τὴν δύναμιν, νὰ κρίνωμεν τὸ ἔγκλημα, ὅσον τὸ δυνατόν μετριώτερον.

μζ'. Στοχασθῆτε πρὸς τέτοις πόσον σφάλετε καὶ εἰς τὲτο, ἂν ἀκολοθήσητε τὴν γνώμην τῆ Κλέωνος· τὴν σήμερον τὸ πλῆθος τῶν πόλεων ἔχει εὐνοίαν πρὸς τὴν πόλιν μας· καὶ δυοῖν θάτερον, ἢ δὲν συναποστατέσι μὲ τὲς προεσώτας αὐτῶν, ἢ ἂν βιασθῶσι, μεταβάλλονται παρευθῦς κατ' αὐτῶν· καὶ ἐντεῦθεν, ὅταν κινήτε κατὰ τινος πόλεως ἀποστατέσης τὰ ὅπλα, θέλετε ἔχει τὸ πλῆθος σύμμαχον· ἂν ὅμως νῦν φανεύσητε τῶν Μιτυληναίων τὸν δῆμον, ὅς τις μήτε συναπεσάτησε μὲ τὲς πρώτας, ἀλλὰ παρέδωκε μάλιστα ἐκασίως τὴν πόλιν, ἀφ' ἧ ἔλαβε τὰ ὅπλα εἰς χεῖρας, πρῶτον μὲν θέλετε δεῖξῃ μεγάλην ἀχαρισίαν, τὲς εὐεργέτας ἡμῶν διαφθείροντες· ἔπειτα θέλετε ἐκπληρώσῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπιβουλεύουσι μάλιστα οἱ προεσώτες τῶν πόλεων· καθότι ἀφ' ἧ κινήσα-

ἡ ἐπειδή τε ὄπλων ἐκράτησεν, ἐκὼν παρέδωκε τὴν πόλιν.
 ἡ πρῶτον μὲν ἀδικήσετε, τὸς εὐεργέτας κτείνοντες, ἔπει-
 ἡ τα κατασῆσετε τοῖς δυνατοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὃ βέλονται
 ἡ μάλισα. ἀφισάντες γὰρ τὰς πόλεις, τὸν δῆμον εὐθύς
 ἡ ξύμμαχον ἔξεσι, προδειξάντων ὑμῶν τὴν αὐτὴν ζημίαν 5
 ἡ τοῖς τε ἀδικέσιν ἑμοίως κείσθαι, καὶ τοῖς μὴ. δεῖ δὲ, καὶ
 ἡ εἰ ἠδίκησαν, μὴ προσποιεῖσθαι, ὅπως ὁ μόνον ἡμῖν ἔτι
 ἡ ξύμμαχόν ἐστι, μὴ πολέμιον γένηται. καὶ τὲτο πολλῶν συμ-
 ἡ φορώτερον ἠγεῖσθαι εἰς τὴν κατάθεξιν τῆς ἀρχῆς, ἐκόντας
 ἡ ἡμᾶς ἀδικηθῆναι, ἢ δικαίως εἰς μὴ δεῖ διαφθεῖραι. καὶ τὸ 10
 ἡ Κλέωνος τὸ αὐτὸ δίκαιον καὶ ξύμφορον τῆς τιμωρίας ἔχ
 ἡ εὐρίσκεται ἐν αὐτῷ δυνατόν ὄν ἅμα γίνεσθαι.

μὴ. ἡ ἡμεῖς δὲ γνόντες ἀμείνω τάδε εἶναι, καὶ μύθε
 ἡ οἴκτω πλέον νεύμαντες, μὴτ' ἐπεικεία, (οἷς ἔδὲ ἐγὼ ἐῷ
 ἡ προσάγεσθαι) ἀπ' αὐτῶν δὲ τῶν παραινουμένων πείθεσθαι. 15
 ἡ μοι, Μιτυληναίων εἰς μὲν Πάχης ἀπέπεμψεν ὡς ἀδικῆντας,
 ἡ κρῖναι καθ' ἡσυχίαν, τὸς δ' ἄλλους ἔαν οἰκεῖν. τάδε γὰρ
 ἡ εἰς τε τὸ μέλλον ἀγαθὰ, καὶ τοῖς πολεμίοις ἤδη φοβερά.
 ἡ ὅσις γὰρ εὖ βελεύεται, πρὸς τὸς ἐναντίους κρείστων ἐ-
 ἡ σιν, ἢ μετ' ἔργων ἰσχύος ἀνοία ἐπιών. 20

μὴ.

(1) ἐπειδή τε ὄπλων ἐκράτησεν] παρὰ τῆ Σαλαϊνῶν ταῦτα λαβῶν.
 ὄρα. 8. κζ (3) ὃ βέλονται] βέλονται δὲ, ἵνα καὶ τῷ δήμῳ παντὶ τὰς αὐτὰς
 προδοῖσι ζημίας, ἵν' ἔχωσιν αὐτὸν πισάντε καὶ σαθερὸν ἐν ταῖς ἀπο-
 στασεσιν, ὡς μεθεξόμενον τῶν δεινῶν, εἴτι ἀτυχήσειαν. (7) καὶ εἰ
 ἠδίκησαν ἡμᾶς, μὴ προσποιεῖσθαι εἰδέσθαι. (10) εἰς μὴ δεῖ,] ἢ δι-
 καίως διαφθεῖραι, ἢ εἰ συμφέρει τῇ πόλει. (10) καὶ τὸ Κλέωνος.] πα-
 ραφρασεῖον καὶ ταῦτα. τὸ δὲ τῆς Μιτυληναίων τιμωρῆσασθαι εἰς οἴοντες
 εἰς τὸ αὐτὸν δίκαιον καὶ συμφέρον ἅμα γενέσθαι τῇ πόλει, περὶ ἧ φθᾶς
 ὁ Κλέων διίσχυρισάτο. καὶ ἔγω, τὸ δὲ τῆ Κλέωνος δίκαιον καὶ συμ-
 φέ-

σιν αὐτοὶ εἰς ἀποσάσιαν τὰς πόλεις, θέλωσιν ἔχει τὸ πλῆθος συμ-
βοηθὸν παρευθὺς, ἐπειδὴ προκηρύττετε τὴν αὐτὴν τιμωρίαν καὶ τοῖς
αἰτίοις τῆς ἀποσάσεως καὶ τοῖς ἀνεγκλήτοις· συμφέρει ὅμως, καὶ ἂν
μᾶς ἠδίκησαν, νὰ προσποιηθῶμεν τὴν ἀγνοίαν, διὰ νὰ μὴ κινήσωμεν
καθ' ἡμῶν τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον ἔχομεν ἔτι σύμμαχον· καί μοι
φαίνεται, ὅτι μᾶς ὠφελεῖ εἰς τὴν διαμονὴν τῆς ἀρχῆς νὰ ὑ-
ποφέρωμεν ἐκασίως τὰς ἀδικίας τῶν ἄλλων μᾶλλον, παρὰ νὰ
φονεύωμεν δικαίως ἐκείνους, τὰς ὁποίας δὲν συμφέρει τῇ πόλει
ὅσον δὲ διὰ τὴν τιμωρίαν τῶν Μιτυληναίων, περὶ ἧς διίσχυρίσθη
τοσῆτον ὁ Κλέων πρότερον, ὅτι εἶναι καὶ συμφέρουσα καὶ δικαία, τῆ-
το δὲν δύναται νὰ φανῆ καὶ ἐμπράκτως.

μὴ, ὡς τόσον ἐσεῖς γνωρίζοντες τὰς ἐμὰς συμβουλάς
πλέον ὠφελίμους τῇ πόλει, χωρὶς νὰ ἐνδώσητε μήτε εἰς οἶκτον,
μήτε εἰς ἐπιείκειαν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μήτε ἐγὼ ἐπιτρέπω νὰ ἔλ-
κησθε, ἀλλὰ πειθέντες εἰς τῶν λόγων μου τὴν ὠφέλειαν, ἀ-
κέσατέ με· καὶ τὰς Μιτυληναίους, τὰς ὁποίας ἐξεῖλεν ὁ Πάχις
ὡς πρωταιτίους τῆς ἀποσάσεως, κρίνατέ τας καθ' ἡσυχίαν· τὰς
δὲ ἄλλους ἀφήσατε εἰς τὴν πόλιν τῶν ζῶντας· καθ' ὅτι τῆτο καὶ τῇ πό-
λει ἔσται συμφέρον εἰς τὸ ἐξῆς, καὶ τοῖς πολεμίοις φανήσεται φοβε-
ρόν· ἐπειδὴ, ὅταν κινήται τις κατὰ τῶν πολεμίων μετὰ φρο-
νήσεως, εὐτυχεῖ περισσότερον, παρὰ ὅταν ὀρμᾶ κατ' αὐτῶν
μετ' ἀνοίας, ἐπισηριζόμενος μόνον εἰς τῶν ὀπλων τὴν δύναμιν.
μδ'.

θέρου (ὃ δηλονότι Κλέων εἶρηκεν, δίκαιον μὲν πρὸς Μιτυληναίους, συμ-
φέρον δὲ πρὸς τὴν πόλιν, ὅρα β. μ.) τῆς τιμωρίας τῶν Μιτυλη-
ναίων, ἔχ εὐρίσκεται ἐν αὐτῷ (τῷ Κλέωνι) δυνατόν ὄν (ὅτι ἐστὶ
δυνατόν) ἅμα γίνεσθαι (δίκαιον δηλ. καὶ συμφέρον τῇ πόλει.)

(14) Καὶ μὴ τῷ οἶκτῳ τὸ πλέον νεύμαντες, μήτε ἐπιείκεια] συ-
νάδει τῷ Κλέωνι ὧδε· ὅρα β. λζ. (19) ὅς τις γὰρ εὐβηλεύεται] πα-
καφρασέον· ὃ γὰρ εὐβηλευόμενος περιγίνεται μᾶλλον τῶν ἐναντίων,
ἢ εἶγε μετ' ἀνοίας ἐπίοι ἐπὶ τὰς πολεμίας ἐν τῇ δυνάμει τῶν
ὀπλων.
(2)

μδ'. Τοιαῦτα μὲν ὁ Διόδωτος εἶπε. ῥηθειςῶν δὲ τῶν
 γνωμῶν τούτων μάλισα ἀντιπάλων πρὸς ἀλλήλας, οἱ Ἀ-
 θηναῖοι ἦλθον μὲν εἰς ἀγῶνα ὅμως τῆς δόξης, καὶ ἐγένοντο
 ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι ἐκράτησε δὲ ἡ τῆ Διοδότῃ.
 καὶ τριήρη εὐθύς ἄλλην ἀπέξελλον κατὰ σπεδὴν, ὅπως μὴ 5
 φθασάσης τῆς δευτέρας εὐρωσι διεφθαρμένην τὴν πόλιν.
 προεῖχε δὲ ἡμέρας τε καὶ νυκτὶ μάλισα. παρασκευασάντων
 δὲ τῶν Μιτυληναίων πρέσβεων τῇ νηϊ οἶνον καὶ ἄλφιτα,
 καὶ μεγάλα ὑποσχομένων εἰ φθασαίεν, ἐγένετο σπουδὴ τῆ
 πλοῦ τοιαύτη, ὥστε ἡδιστόν τε ἅμα ἐλαύνοντες οἶνον καὶ ἐ- 10
 λαιῶν ἄλφιτα πεφυρμένα. καὶ οἱ μὲν ὕπνον ἠρέντο κατὰ μέ-
 ρος, οἱ δὲ ἠλαυνον. κατὰ τύχην δὲ πνεύματος οὐδενὸς ἐ-
 ναυτιωθέντος, καὶ τῆς μὲν προτέρας νεὸς οὐ σποδῆ πλεού-
 σῃ ἐπὶ πρᾶγμα ἀλλόκοτον, ταύτης δὲ τοιούτῳ τρόπῳ ἐ-
 πειγομένης, ἡ μὲν ἐφθασε τοσοῦτον ὅσον Πάχητα ἀνεγ- 15
 νωκέναι τὸ ψήφισμα, καὶ μέλλειν ὀράγειν τὰ δεδογμένα· ἡ
 δ' ὑστέρᾳ αὐτῆς ἐπικατάγεται, καὶ διεκώλυσε μὴ διαφθεῖ-
 ραι. παρὰ τοσοῦτον μὲν ἡ Μιτυλήνῃ ἦλθε κινδυνος.

ν'. Τῆς δ' ἄλλης ἀνδρας, εἰς ὃ Πάχης ἀπέπειμψεν ὡς αἰ-
 τιωτάτης ὄντας τῆς ἀποστάσεως, Κλέωνος γνώμη διέφθει- 20
 ραν.

(2) Μάλισα ἀντιπάλων] ἐκ διαμέτρως ἐναντίας ἀλλήλαις· (3) εἰς
 ἀγῶνα τῆς δόξης· οἱ Ἀθηναῖοι ἠγωνίσαντο πρὸς ἀλλήλους ὁποτέ-
 ραν ἄρα τῶν ἰγνομῶν ἀποδέξονται· καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ
 αἰψῆφοι ἀγχώμαλοι, ἴσαι τῷ ἀριθμῷ· χειροτονία δὲ τὸ διὰ τῶν
 χειρῶν γνώμην τὴν ἑαυτῆς δίδοναι ἕκαστον· εἰς τις γὰρ αὐτῶν ἔλ-
 γος παρελθὼν, ὅτι δοκεῖ Μιτυληναῖς διαφθεῖραι, ἀνατεινάτω τὴν
 χεῖρα· οἱ δὲ ἀνέτεινον, οἷς ταῦτ' ἀρέσκοι· (5) ὅπως μὴ, φθασά-
 σης τῆς δευτέρας, εὐρωσι τὴν πόλιν διεφθαρμένην·] ὅπως μὴ διαφ-
 θεῖρωσι τῆς Μιτυληναῖς, φθασάσης τῆς δευτέρας τὸ ἔργον, καὶ

μ.θ'. Τοιαῦτα μὲν εἶπεν καὶ ὁ Διόδωτος· ἀφ' ἧ δὲ εἶπον αὐτοὶ οἱ δύο τὰς γνώμας των παλὰ ἐναντίας ἀλλήλων, ἐφιλονείκησαν περὶ τέτε ἰσχυρῶς οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐψήφισαν ἐπιλογισθεῖν πρὸς ἑκάτερον μέρος· ἐνίκησαν ὅμως οἱ τὰ Διοδώτε φρονεῖντες, καὶ ἐξείλαν ἄλλην τριήρη εὐθύς εἰς τὴν Μιτυλήνην κατὰ τὰ τάχος νὰ προφθάσῃ καὶ μὴ διαφθεῖρῃ τὴν πόλιν· ἡ δὲ πρώτη εἶχε προλάβῃ τὴν δευτέραν εἰς τὸν πλὴν ἕνα ἡμερονύκτιον· ἀφ' ἧ δὲ ἐτοίμασαν οἱ πρέσβεις τῶν Μιτυληναίων εἰς τὴν νῆον ταύτην οἶνον καὶ ἄλευρον, καὶ ὑπεσχέθησαν εἰς τοὺς ναύτας μεγάλας ὑποσχέσεις, ἂν προφθάσῃ τὴν πρώτην, ἐπλευσῶν μετὰ σπεδῆς τόσον, ὥστε, ἐν ᾧ ἐτραβῆσαν τὰς κώπας τῆς νηὸς, ἐν τέτῳ καὶ ἕτρωγαν ἄλευρον βρετισμένον εἰς οἶνον καὶ ἔλαιον· καὶ ἕνα μέρος αὐτῶν ἐκοιμῶντο, ἄλλο δὲ ἐτραβῆσε κατὰ μέρος τὰς κώπας, καὶ ἔτω μηδενὸς ἀνέμου κωλύσαντος, κατὰ τύχην ἐπλευρῶν μὲν τόσην σπεδῆν, ἐν ᾧ οἱ πρῶτοι δὲν ἐβιάζοντο νὰ ἔλθωσιν εἰς τοῖστον παράξενον πρᾶγμα· ὥστε οἱ μὲν πρῶτοι τόσον μόνον εἶχαν προφθάσῃ, ὅσον ὁ Πάχις εἶχεν ἀναγνώσῃ τὸ ψήφισμα τῆ θανάτου, καὶ ἐτοιμάζετο νὰ ἐκτελέσῃ τὴν προσαγῆν· οἱ δὲ δεύτεροι εὐθύς ἐλθόντες ἐμπέδισαν τὸν πρῶτον σκοπὸν· εἰς τόσην ἀκμὴν κινδύνη ἐφθάσε τότε ἡ Μιτυλήνη.

ν'. Τὴς δὲ ἄλλης, τὴς ὁποίας ἐξείλεν ὁ Πάχις ὡς πρωταιτίης τῆς ἀποσασίας, τὴς ἐφόνευσαν οἱ Ἀθηναῖοι μὲν γνώμην τῆ Κλέωνος, οἱ ὅποιοι ἦσαν ὑπὲρ τῆς χιλίας· ἔπειτα ἐκρήμνισαν

κωλύσεως· (7) προεἶχεν] ἡ πρώτη· ὅρα ὅπως συγχέει τὰ πράγματα ἐν τῇ συντάξει τῶν ὀνομάτων· (8) τῶν πρέσβεων] ἕς ἐπεσάλλεσαν οἱ Μιτυληναῖοι εἰς Ἀθήνας περὶ ἑαυτῶν, ὡς σπερ κοινῇ ὁμολογίαν πρὸς Πάχητα καὶ τὸ στρατόπεδον ἐπεποιήντο· ὅρα, §. κη· (15) ἡ μὲν ἐφθάσεν· ἡ πρώτη δηλονότι (17) ἐπικατάγεται· μετὰ τῆς πρώτης κατάγεται.

ραν οἱ Ἀθηναῖοι ἦσαν δὲ ὀλίγῳ πλείους χιλίων, καὶ Μιτυληνάϊων τείχη καθεῖλον, καὶ ναῦς παρέλαβον, ὕψερρον δὲ φόρον μὲν οὐκ ἔταξαν Λεσβίοις, κλήρες δὲ ποιήσαντες τῆς γῆς, πλὴν τῆς Μηθυμναίων, τρισχιλίους, τριακοσίους μὲν τοῖς θεοῖς ἱερεῖς ἐξείλον, ἐπὶ δὲ τὰς ἄλλας σφῶν κληρέχους τὰς λαχίντας ἀπέπεμφαν. οἷς ἀργύριον Λεσβιοὶ ταξάμενοι τῷ κλήρῳ ἐκάστῳ τῷ ἐνιαυτῷ δύο μναῖς φέρειν, αὐτοὶ εἰργάζοντο τὴν γῆν. παρέλαβον δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ ὑπείρῳ πολισμάτα οἱ Ἀθηναῖοι, ὅσων Μιτυληναῖοι ἐκράτην. καὶ ὑπήκων ὕψερρον Ἀθηναίων. τὰ μὲν κατὰ Λέσβον ἔτως ἐγένετο.

10

νά. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει*, μετὰ τὴν Λέσβον ἄλωσιν, Ἀθηναῖοι, Νικίᾳ τῷ Νικηράτῃ στρατηγῶντος, ἐστράτευσαν ἐπὶ Μίωσαν τὴν νῆσον, ἣ κεῖται πρὸ Μεγάρων· ἐχρῶντο δὲ αὐτῇ πύργον ἐνοικοδομήσαντες οἱ Μεγαρεῖς Φρερίῳ. ἐβέλετο δὲ Νικίας τὴν φυλακὴν αὐτόθεν δι' ἐλάσσονος τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ μὴ ἀπὸ τῆ Βεδόρε καὶ τῆς Σαλαμίνοσ εἶναι. τὰς τε Πελοποννησίους, ὅπως μὴ ποιῶνται ἐκπλῆς αὐτόθεν λανθάνον.

15

νον.

*) Πέμπτον ἔτος τῆ πολέμου δευτέρου ἔτος τῆς 880 Ὀλυμ. 427 πρὸ Χριστῆ.

(3) Κλήρες] τὴν γῆν τῆς Λέσβου (πλὴν τῆς τῶν Μηθυμναίων· ἔτσι γὰρ πιστοὶ ἦσαν τοῖς Ἀθηναίοις ὅρα §. ε'.) δειανείμαντες εἰς κλήρες, εἴτ' ἐν μοίρας τρισχιλίους, εἴτα κληρώσαντες ἐνοσφίσιν αὐτοῖς, καὶ οἱ τυχόντες κλήρῳ πεμφθέντες ἐκεῖσε ἐκέκτηντο· οἱ δὲ Λεσβιοὶ ἀπορῶντες, ὅθεν τὸν βίον σφίσιν αὐτοῖς καὶ τοῖς ἐαυτῶν πορίσονται, ἔταξαν φέρειν ἀργύριον δύο μναῖς ἐκάστῳ κλήρῳ κατ' ἔτος, καὶ ἔτως αὐτοὶ τὴν ἐαυτῶν μὲν πρότερον, εἴτα δὲ Ἀθηναίων εἰργάζοντο χώραν.

(15) Δι' ἐλάσσονος τοῖς Ἀθηναίοις εἶναι] ἵνα οἱ Ἀθηναῖοι ἐκείθεν ἀπὸ τῆς νήσου Μιῶσος πρὸς τῇ Πελοποννήσῳ ἔσης, φυλάττοιεν τὰς Πελοποννησίους, καὶ ἐχθρὸν ἀπὸ τῆ Βεδόρε καὶ Σαλαμίνοσ ἀπεχέσθης μᾶλλον τῆς Πελοποννήσου· (17) τὰς τε Πελοποννησίους, ὅπως μὴ ποιῶνται ἐκπλῆς αὐτόθεν λανθάνοντες] ἡ δὲ αἰτιατικὴ δοκεῖ ἀνε-

ἀνε-

σαν τὰ τεῖχη τῶν Μιτυληναίων, παρέλαβον δὲ καὶ τὸ ναυτικόν. μετὰ δὲ ταῦτα δὲν διέταξαν φόρους πλέον εἰς τὰς Λεσβίους, ἀλλὰ διεμέρισαν τὴν γῆν αὐτῶν (πλὴν τῆς Μηθύμνης) εἰς τρισχιλίους μοῖρας, ἐξ ἧν τὰς μὲν τριακοσίας ἀφίεραν τοῖς θεοῖς· εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ἐσάλησαν ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἐκείνοι· εἰς τὰς ὁποίας ἔπεσεν ὁ κλῆρος· καὶ εἰς τέτταρς δίδοντες οἱ Λεσβιοὶ δύο μῶς δι' ἑκάστην μοῖραν κατ' ἔτος, ἐγεωργῆσαν αὐτοὶ τὴν γῆν· παρέλαβον δὲ ἔτι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ τὰς πόλεις εἰς τὴν ξηρὰν, τὰς ὁποίας εἶχον οἱ Μιτυληναῖοι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν των, καὶ ἔτιως ἔμειναν ὑπήκοοι τῶν Ἀθηναίων. Καὶ ταῦτα μὲν ἐγένοντο εἰς τὴν Μιτυλήνην καὶ εἰς ὅλην τὴν Λέσβον.

νά. Κατὰ δὲ τὸ αὐτὸ θέρους μετὰ τὴν ἄλωσιν ταύτην τῆς Λέσβε, ἐσράτευσαν οἱ Ἀθηναῖοι εἰς τὴν Μίνωαν νῆσον, ἣτις εὑρίσκεται ἔμπροσθεν τῶν Μεγάρων πρὸς θάλασσαν, ἔχοντες στρατηγὸν τὸν Νικίαν τὸν υἱὸν τοῦ Νικηράτου· εἶχον δὲ τὴν νῆσον αὐτὴν οἱ Μεγαρεῖς ὡς προπύργιον, οἰκοδομήσαντες εἰς αὐτὴν ἕνα πύργον· ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ Νικίου ἦν νὰ φυλάττωσιν ἐντεῦθεν τὰς πολεμίας οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ἀπὸ πλησιεσέρος χωρίας, καὶ ἔχι ἀπὸ τοῦ Βυδόρου καὶ τῆς Σαλαμίνας. Καὶ νὰ ἐμποδίσωσι τὰς Πελοποννησίους νὰ μὴν ἐκπλέωσι μὲν τριήρεις, σέλλου-

τες

ἀνεξάρτητος, ἀλλ' ἔχει ἔτιως ἔχει· ἔστι γὰρ σχῆμα τεττὰ τῷ καθ' Ἑλλάδας λόγῳ κομψότατον, καὶ σύνηδες τοῖς τὴν Ἀτθίδα περὶ πολλῶν ποιημένοις· οἵ τινες ἀπὸ τοῦ πλαγίου ἀρχόμενοι, ἀπροσδοκῆτως ὀρθῶσι τὸν λόγον· τὸ δὲ φυσικὸν τέττα ἔτιως ἂν ἔχοι· ἐβύλετο ὁ Νικίας αὐτόθεν τὴν φυλακὴν εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις, (ὥστε) τὰς μὲν Πελοποννησίους μὴ ποιῆσθαι ἑκπλεῖς ἐκεῖθεν, τοῖς δὲ Μεγαρεῦσι μηδὲν εἰσπλεῖν· ὁ δὲ Συγγραφεὺς τὸ μὲν ὄνομα τέθεικε κατὰ ἀκολούθησιν τῶν ἡγεμένων, τὸ δὲ ῥῆμα, ἀναλύσας ἀνώρθωσεν· εἰ δὲ γὰρ ἀνέλυεν ἄμφω, εἶχεν ἂν τὰ τῆς συντάξεως ἔτιως ἐφύλαττον ἐκεῖ-

νοντες, τριήρων τε (οἶον ἢ τοπρίν γενόμενον) ἢ λιγῶν ἐκπομπαῖς, τοῖς τε Μεγαρεῦσιν ἅμα μηδὲν ἐσπλεῖν. ἔλων ἐν ἀπὸ τῆς Νισαίας πρῶτον δύο πύργω προέχοντε μηχαναῖς ἐκ θαλάσσης, ἢ τὸν ἐσπλεῖν ἐς τὸ μεταξὺ τῆς νήσου ἐλευθερώσας, ἀπετείχιζε ἢ τὸ ἐκ τῆς ὑπεύρου, ἢ κατὰ γέφυραν διὰ τενάγης 5 ἐπιβούρεια ἦν τῇ νήσῳ, ἔπολυ διεχέσῃ τῆς ὑπεύρου. ὡς δὲ τῆτο ἐξεργάσαντο ἐν ἡμέραις ὀλίγαις, ἕσπερον δὴ ἢ ἐν τῇ νήσῳ τεῖχος ἐγκαταλιπὼν ἢ φρουρὰν, ἀνεχώρησε τῷ στρατῷ.

νβ'. Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτῆς χρόνος τῆς θέρης τέττε ἢ οἱ Πλαταιῆς, οὐκέτι ἔχοντες σίτον, ἐδὲ δυνάμενοι πηλιορκεῖσθαι, ξυ- 10 νεβήταν τοῖς Πελοποννησίοις τοιαῦδε τῷ τρόπῳ· προσέβαλον αὐτῶν τῷ τείχει, οἱ δὲ ἐκ ἰδύναντο ἀμύιασθαι γυνὲς δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων τὴν ἀσθενείαν αὐτῶν, βία μὲν ἐκ ἐβέλετο ἐλεῖν (εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῷ ἐκ Λακεδαιμόνος, ὅπως, εἰ σπονδαὶ γίγνοιτό ποτε πρὸς Ἀθηναίους, ἢ ξυγχωροῖεν 15 ὅσα πολέμῳ χαρῖα ἔχουσιν ἐκάτεροι ἀποδίδοσθαι, μὴ ἀνάδοτος εἶη ἢ Πλάταια, ὡς αὐτῶν ἐκόντων προσχωρησάντων) προσπέμπει δὲ αὐτοῖς κήρυκα, λέγοντα, εἰ βέλονται παραδῆναι τὴν πόλιν ἐκόντες τοῖς Λακεδαιμόνιοις, ἢ
δια-

ἐκεῖθεν οἱ Ἀθηναῖοι, ὅπως εἴτε Πελοποννησίοι μὴ ἐκ πλέωσι, τοῖς τε Μεγαρεῦσι μηδὲν ἐσπλεῖν· δῆλον δὲ τὸ τῆς ἀναλύσεως ταύτης ἢ ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἀπαρεμφάτης Ἐσπλεῖν, ὃ ἀποδίδοται ἀνωτέρω εἰς τὸ Φυλακὴν· (1) οἶον ἢ τὸ πρίν γενόμενον] ἢ δηλονότι Κνήμος ἢ Βρασίδης οἱ Σπαρτιάται μετὰ τῶν τεσσαράκοντα νεῶν ἀπὸ Νισαίας ἐξαπίνης προσέβαλον τῷ Βεδόρω. ὅρα ξυγ. β'. β. 18. (2) ἀπὸ τῆς Νισαίας. Νισαία καὶ Μίνωα ἀντιπαράκεινται ἀλλήλαις ἐν σενῇ τῇ θαλάσῃ· τῆς ἀπὸ τῆς Νισαίας ἔν ἐς θαλάσσαν καθήκοντας δύο πύργους ὁ Νικίας πρῶτον ἔλων μηχαναῖς, ἢ τὸν ἐσπλεῖν τὸν μεταξὺ Νισαίας καὶ Μινώης, ἐλεύθερον ἑαυτῷ ποιησάμενος, περιτειχίσας ἔτι ἢ τὴν εἰς τὴν Νῆσον ἀπὸ τῆς ὑπεύ-

τες ἐκεῖθεν πρὸς τὰ ἔξω λησῶς, τὸ ὅποιον καὶ ἄλλοτε ἐκα-
 τώρθωσαν, καὶ ἐνταύτῳ νὰ μὴν εἰσέρχεται μηδὲν εἰς τὰ Μιέ-
 γαρα· ὡς τόσον προσβαλὼν πρῶτον ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Θα-
 λάσσης με πολεμικὰς μηχανὰς, καὶ κυριεύσας δύο πύργους προ-
 κίπτοντας ἀπὸ τῆς Νισαίας, καὶ ἐλευθερώσας τὴν διάβασιν
 τὴν μεταξὺ τῆς νῆσου Μινώας καὶ τῆς Νισαίας, ἀπετείχιζε
 καὶ ἀπὸ τῆς ἡπείρου τὸ μέρος, ὅθεν ἐδύνατο νὰ ἔλθῃ βοή-
 θεια εἰς τὴν νῆσον ἔσαν πλησίον τῆς γῆς διά τινος γεφύρας
 κειμένης ἐπάνω εἰς ἓνα τόπον βαλτώδη· πάντα δὲ ταῦτα
 ἐκτελέσας ἐν ὀλίγαῖς ἡμέραις, καὶ ἀφήσας καὶ τείχος καὶ φύ-
 λακας εἰς τὴν νῆσον, ἐπέστρεψε μὲ τὸ στρατεύμα εἰς Ἀ-
 θήνας.

β'. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν τέττε τῆ θέρους καὶ οἱ Πλα-
 ταιεῖς μὴ ἔχοντες πλέον ζωοτροφίας, καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ὑπο-
 φέρωσιν ἔτι πολιορκίαν, ἐσυμφώνησαν μὲ τὰς Πελοποννησίους
 μὲ τρόπον τοιῆτον· ὁ στρατηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων προσβα-
 λὼν εἰς τὸ τείχος αὐτῶν, καὶ αἰσθόμενος, ὅτι δὲν δύνανται πλέον
 νὰ σταθῶν εἰς ἀνθίστασιν, δὲν ἠθέλητε νὰ κυριεύσῃ τὴν πόλιν
 μὲ βίαν κατὰ τινὰ προσαγῆν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐκ Λακεδαί-
 μονος, διὰ νὰ μὴν ἐπιτρέψωσιν ὀπίσω τὴν Πλάταιαν ὡς ἐκου-
 σίως παραδοθεῖσαν, ὁπότεν κάμει εἰρήνην μὲ τὰς Ἀθηναίους

καὶ

ρε διὰ τῆς γεφύρας διάβασιν, εἶτα καὶ ἕτερον τείχος ἐπὶ τῆς νῆσου
 ποιήσας, καὶ φυλακὴν καταλιπὼν ἐν αὐτῷ, ἀνεχώρησεν.

(16) Μὴ ἀνάδοτος εἶη ἡ Πλάταια] ἵνα μὴ ἀποδοθῇ τῇ συμμα-
 χίᾳ τῶν Ἀθηναίων, ἢ καὶ αὐτοῖς τοῖς Πλαταιεῦσιν, ὡς ἐκβασίως πα-
 ραδῶσιν αὐτήν, τῶν συνθηκῶν, αἱ ἂν γένοιτό ποτε, μόνως τὰς
 βίαι ληφθεῖσας ἀποδίδοσθαι κελυσσῶν· σημείωσαι δὲ, ὅτι ἐνικῶς μὲν
 προπαροξυτόνως προφέρεται Πλάταια, πληθυντικῶς δ' ὀξύτόνως
 ἰ Πλαταιαι (17) ὡς αὐτῶν ἐκόντων προσχωρησάντων] τῶν Πλαταιεῶν

Η

(1)

δικασαῖς ἐκείνοις χρήσασθαι, τὲς τε ἀδίκους κολάζειν, παράδικον δὲ, ἐδένα. τοσαῦτα μὲν ὁ κήρυξ εἶπεν. οἱ δὲ (ἦσαν γὰρ ἤδη ἐν τῷ ᾠφενεσάτῳ) παρέδωσαν τὴν πόλιν. καὶ τὲς Πλαταιέας ἔτρεφον οἱ Πελοποννήσιοι ἡμέρας τινὰς, ἐνόσω οἱ ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος δικασαὶ πέντε ἄνδρες ἀφίκοντο. ἐλθόντων δὲ αὐτῶν, 5 κατηγορία μὲν ἕδεμία προέτεθη· ἡρώτων δὲ αὐτὲς ἐπιμαλεσάμενοι, τοσῆτον μόνον, εἴτι Λακεδαιμονίους καὶ τὲς συμμάχους ἐν τῷ πολέμῳ τῷ καθ' ἑσῶτι ἀγαθόν τι εἰργασμένοι εἰσίν. οἱ δ' ἔλεγον, αἰτησάμενοι μακρότερα εἰπεῖν, καὶ προτάξαιτες σφῶν αὐτῶν Ἀσύμαχόν τε τὸν Ἀσωπολάε, καὶ Λάκωνα τὸν Ἀειμνήσε, πρόξενον ὄντα Λακεδαιμονίων· καὶ ἐπελθόντες ἔλεγον τοιάδε,

Ἔγωγε, τὴν μὲν παράδοσιν τῆς πόλεως, ὡς Λακεδαιμόνιοι, πισεύσαντες ὑμῖν, ἐποίησάμεθα, καὶ τοιάνοσε δίκην νομίζομενοι ὑφ' ἑξέειν, νομιμωτέραν δέ τινα ἔσεσθαι· καὶ ἐν δικασαῖς οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι (ὡσπερ καὶ ἐσμέν) γενέσθαι, ἢ ὑμῖν· ἡγόμενοι τὸ ἴσον μάλισ' ἀνφέρεσθαι. νῦν δὲ φοβέμεθα μὴ ἀμφοτέρων ἅμα ἡμαρτίκαμεν. τὸν τε γὰρ ἀγῶνα περὶ τῶν δεινοτάτων εἶναι εἰκότως ὑποπτεύομεν,

(1) τὲς τε ἀδίκους κολάζειν] ἵνα οἱ Λακεδαιμόνιοι δικασαὶ κολάσωσιν τὲς ἀδίκους αὐτῶν κρινέντας, ἀδίκως δ' ἐδένα· (9) οἱ δὲ ἔλεγον] τίποτ' ἔλεγον; ἢ τὴν ἐπομένην δημηγορίαν· τὰ δὲ ἄλλα ὡς ἐν παρενθέσει μεσολαμβάνοντα, διέκοψαν τὴν συνέχειαν· ὁθεν ἐπαναλαμβάνει τὸ αὐτὸ ῥῆμα λέγων, καὶ ἐπελθόντες ἔλεγον τοιάδε· σημειώσαι καὶ τὸ Ἐπελθόντες, ἀντὶ τῆς Πεπελθόντες· εἰδέτι ἰδιάζει τῆ σημασία, ἐγὼ μὲν ἔχ' ὄρω· ὅρα δὲ τὸ αὐτὸ καὶ τῆ ἀ. β. ριθ'. ὅπως ἐκεῖ διερμηνεύεται.

(15) ὡσπερ καὶ ἐσμέν] γενόμενοι ἐν δικασαῖς ὑμῖν· τῆτ' ἔστι, ὡσπερ καὶ τῷ ὄντι ἐσμέν νῦν κρινόμενοι ὑφ' ὑμῶν· (18) ἀμφοτέρων] δύο γὰρ ἐκτίθησι τῆς παραδόσεως κῆρικ, νομιμωτέραν δηλ. δίκην ἐλπίζόντων

ἢ συμφωνήτωσι νὰ ἐπιστρέψωσιν ἑκάτεροι τὲς τόπας, τὲς δ-
ποιες ἐπῆραν μὲ βίαν· θέλλει λοιπὸν κήρυκα εἰς αὐτὰς, πρῶ-
τον, ἂν θέλωσι νὰ παραδώσῃν τὴν πόλιν εἰς τὲς Λακεδαί-
μονας ἑκαστίως, ἢ κρινόμενοι παρ' αὐτῶν νὰ παιδευθῶσι μόνον
οἱ ἄδικοι, ἢ ἕδεις ἀδίκως ἢ χωρὶς κρίσιν· ἢ ὁ μὲν κήρυξ ἐλ-
θὼν τόσον μόνον ὠμίλησεν· οἱ δὲ Πλαταεῖς, ὄντες εἰς τὴν
ἐσχάτην ἀδυναμίαν, παρέδωσαν εἰς αὐτὰς τὴν πόλιν· ἢ ἔτω
τὲς ἔτρεφον οἱ Πελοποννήσιοι εἰς ὀλίγας ἡμέρας, ἕως ἢ ἤλ-
θον πέντε κριταὶ ἀπὸ τὴν Λακεδαίμονα· οἱ ὁποῖοι παρασθέν-
τες δὲν ἐπρόβαλον ἕδεν ἔγκλημα εἰς αὐτὰς· ἀλλὰ τὲς ἐρω-
τῶσαν τοσῶτον μόνον, ἂν εἰς τὸ διάστημα τῆ παρόντος πολέμου
ἔπραξάν τι καλὸν εἰς τὲς συμμάχους αὐτῶν· οἱ δὲ Πλαταεῖς
ἐζήτησαν ἀδειαν νὰ ὁμιλήσωσι πλατύτερον· ἢ ἔτω προσ-
διώρισαν δύο ἀπὸ τὲς συμπολίτας των, Ἀσύμαχον τὸν υἱὸν τῆ
Ἀσωπολάε, ἢ Λάκωνα τὸν υἱὸν τῆ Ἀειμνήσε Φίλου ὄντα τῶν
Λακεδαιμονίων ἐκ φιλοξενίας· οἱ ὁποῖοι ἢ παρασάντες εἶπον
τοιαῦτα.

νγ'. Ἐμπιστευόμενοι εἰς ἑσᾶς, ὦ Ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, σᾶς
ἐπαραδόσαμεν τὴν πόλιν ἡμῶν, πρῶτον σοχαζόμενοι, ὅτι δὲν
θέλωμεν δοκιμάσῃ μίαν τοιαύτην παιδείαν σκληράν, ἀλλὰ με-
τριωτέραν τινὰ· ἢ δεύτερον, ὅτι δὲν ἐδέχθημεν νὰ κρισθῶμεν
εἰς ἄλλους, ἀλλ' εἰς ἑσᾶς, ἐλπίζοντες ἐντεῦθεν νὰ ἐπιτιχῶμεν
τῶν δικαίων μας μάλισα· νῦν δ' ὅμως φοβέμεθα, μὴ ἀπο-
τύχωμεν ἀμφοτέρων τῶν ἐλπίδων αὐτῶν· καθότι ἰποκτεύομεν,
ὅτι ἢ παρῶσα κρίσις γίνεται περὶ τῆς ἐσχάτης τύχης ἡμῶν, ἢ
ὅτι σεῖς δὲν εἶσε κριταὶ, καθὼς συμπεραίνομεν, ἀδιάφοροι
πρὸς ἑκάτερον μέρος τῶν κρινομένων· ἐπειδὴ ἀπὸ μὲν τὸ ἕνα
μέρος, χωρὶς νὰ ἐλέγξῃ τις τὰ ἔγκλήματα ἡμῶν, πρὸς τὰ
ὅποια ἔπρεπε νὰ ἀπολογηθῶμεν ἡμεῖς ὑσερον κατὰ τάξιν, ἐ-
ζητήσαμεν ἡμεῖς νὰ ὁμιλήσωμεν πρότερον· ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο

μεν καὶ ὑμᾶς, μὴ ἔκδοίνοι ἀποβῆτε· τεκμαιρόμενοι, προκα-
 τηγορίας τε ἡμῶν οὐ προγεγενημένης, ἢ χρηρὴ ἀντεῖπεῖν,
 ἀλλ' αὐτοὶ λόγον ἠτήσάμεθα. τό, τε ἐπερώτημα βραχὺ
 ὄν, ὡς τὰ μὲν ἀληθεῖ ἀποκρίνασθαι, ἐναντία γίγνεται,
 τὰ δὲ ψευδῆ, ἔλεγχον ἔχει. πανταχόθεν δὲ ἄποροι κα- 5
 σεσῶτες, ἀναγκασόμεθα, καὶ ἀσφαλέστερον δοκεῖ εἶναι,
 εἰπόντας τι κινδυνεύειν. καὶ γὰρ ὁ μὴ ῥηθεὶς λόγος τοῖς
 ὡδ' ἔχουσιν αἰτίαν ἂν παράσχοι, ὡς εἰ ἐλέχθη, σωτήριος
 ἂν ᾖν. χαλεπῶς δὲ ἔχει ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἠπειθῶ.
 ἀγνώστες μὲν γὰρ ὄντες ἀλλήλων ἐπεισενεγκάμενοι μαρτύ- 10
 ρια, ὧν ἄπειροι ἦτε. ὠφελόμεθ' ἂν· νῦν δὲ πρὸς εἰδότας
 πάντα λελέξεται. καὶ δέδιμεν ἔχι μὴ προκαταγνόντες ἡμῶν
 τὰς ἀρετὰς ἡσσεῖς εἶναι τῶν ὑμετέρων, ἔγκλημα αὐτὸ
 ποιῆτε, ἀλλὰ μὴ ἄλλοις χάριν φέροντες, ἐπὶ διεγνωσμέ-
 νην κρίσιν καθισώμεθα.

15

νδ'. Παρεχόμενοι δὲ ὅμως ἃ ἔχομεν δίκαια, πρὸς τε
 τὰ Θεβαίων διάφορα, καὶ ἐς ὑμᾶς, καὶ ἐς τοὺς ἄλλους Ἑ-
 λληνας, τῶν εὐδεδρασμένων ὑπόμνησιν ποιησόμεθα. καὶ
 πείθειν πειρασόμεθα. φημὲν γὰρ πρὸς τὸ ἐρώτημα τὸ
 βρα-

των ὑφέξειν, καὶ τὸ ἴσον ἂν μάλιγα φέρεσθαι· δῆλον δὲ τῆτο καὶ ἐκ-
 τῶν ἐπομένων· (1) τεκμαιρόμενοι] παραφρασεῖον τὸ ἐξῆς ἔτω τεκ-
 μαιρόμενοι ταῦτα, πρῶτον μὲν, ὅτι μὴ προκατηγορήσαυτος ἡμῶν
 μηδενός, ἠτήσαμεν ἡμεῖς πρῶτοι εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς· ἔπειτα τὸ ἐπε-
 ρώτημα ὑμῶν, ὄν βραχὺ, εἰμὲν ἀποκρινάμεθα ψευδῆ, ἐξελέγχει
 τῆτ' αὐτὴ ψευδομένους· εἰδὲ τὰληθεῖ, εὐθύνηι ἡμᾶς προφανῶς, εἴτ'
 ἔν καταδικάζει· τὸ δὲ κείμενον τῆ Συγγραφέως, ἐκ οἴδ' ὅπως ἔπα-
 νυτοὶ ἔρρωται τῆ συντάξει· τὸ γὰρ ἔλεγχον ἔχει, εἰ μὲν ἔξει εὐ-
 δεῖται τὸ Ε'περώτημα, περιττεύσει τὸ ὑποτακτικὸν ἄρθερον Ω', καὶ τὰ
 ἐπόμενα ἀνεξάρτητα· εἰδ' ἀποδώμεν αὐτῷ εὐδεῖται τὸ, ἀποκρίνα-
 σθαι, μένει ἐκεῖνο, εἴτ' ἔν τὸ Ε'περώτημα εὐδεῖται ἀπόλυτος παρὰ
 συνήθειαν, δέον εἰς δοτικὴν πτώσιν εἶναι περιποιητικῶς εἰς τὸ ἀποκρί-

μᾶς ἐπροβάλετε ἐν σύντομον καὶ ἀντετραμμένον ἐρώτημα, πρὸς τὸ ὅποιον νὰ ἀποκριθῶμεν μὲ τὴν ἀλήθειαν, βέβαια ἀποκρινόμεθα κατ' ἡμῶν· νὰ δώσωμεν δὲ πάλιν μίαν ψευδῆ ἀπόκρισιν, καὶ τῆτο αὖτις ἀποκαλύπτεται ἐλεγχόμενον ὡς ψευδές· ὡσεὶ εἰρισκόμενοι ἐν ἀπορίᾳ πανταχόθεν, βιαζόμεθα διὰ τὸ δοκῆν ἀσφαλέστερον νὰ ὁμιλήσωμεν πρῶτον, καὶ ἔτω νὰ πάθωμεν ὅ,τι πάθωμεν· ἐπειδὴ ὁ σιωπήσας εἰς τοιαύτην ἀθλίαν κατάστασιν, θέλει συμπεράνῃ μετέπειτα, ὅτι, ἂν δὲν ἐσιωπῆσεν, ἐδύνατο νὰ εὕρῃ τυχρὸν σωτηρίαν· πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις ἡμῶν ἀτυχίμασι, δύσκολον συμβαίνει ἔτι καὶ τῆτο εἰς τὸ νὰ σᾶς καταπείσωμεν· καθότι, ἂν ἡμεῖς δὲν ἐγνωρίζομεθα μεθ' ὑμῶν πρὸς ἀλλήλους, εἶχαμεν νὰ σᾶς παραστήσωμεν πολλὰ σημεῖα τῆς ἀρετῆς μας, μετὰ ὅποια νὰ σᾶς ἐλκύσωμεν πρὸς οἶκτον καὶ ἐπιείκειαν· νῦν δ' ὅμως ὁ λόγος ἡμῶν ἀποτείνεται πρὸς τοιούτους κριτὰς, τῆς ὁποῖας δὲν λανθᾶσι παντελῶς τὰ λεγόμενα· καὶ δὲν φοβόμεθα νὰ μὴν εὕρητε τὰς ἀρετὰς ἡμῶν κατωτέρας τῶν ὑμετέρων, καὶ ἐντεῦθεν κινέμενοι νὰ μᾶς καταδικάσητε, ἀλλὰ νὰ μὴ κάμητε χάριν εἰς ἄλλους, καὶ ἔλθωμεν ἡμεῖς εἰς μίαν κρίσιν προαπεφασισμένην.

νδ'. Μ' ὅλον τῆτο ἡμεῖς παρασαίνοντες τὰ δικαιολογήματα, τὰ ὅποια ἔχομεν πρὸς τῆς ἐχθρῆς μας Θηβαίους, θέλομεν ἀναφέρει καὶ τὰς ἀρετὰς, τὰς ὁποίας ἐδείξαμεν καὶ πρὸς σᾶς κατ' ἰδίαν, καὶ κοινῶς πρὸς ὅλους τῆς Ἑλλάδας· καὶ ἐντεῦθεν θέλομεν προσπαθήσῃ, ὅσον τὸ δυνατόν, νὰ σᾶς πείσωμεν· καὶ
λοι-

νασθαι ἀναφερομένην· (7) ὁ γὰρ μὴ ῥηθεὶς λόγος] εἰ γὰρ μὴ εἰποῖμεν νῦν τῆδ' ὅπερ ἂν δυνηθῶμεν μεταμελησόμεθα ἐν τοῖς ἐπαπειλισμένοις δεινοῖς μὴ εἰπόντες, ἐλπίδι τῆ περιέσεσθαι, εἰ ἐλέγομεν.

(17) Τῶν εἰς ἡμᾶς ἢ εἰς τῆς ἄλλους Ἑλλήδας εὐδεδρασμένων (19) πρὸς

ἡβραχὺ, εἴτι Λακεδαιμονίους καὶ τὰς ξυμμαχίας ἐν τῷ πο-
 ἡλέμῳ τῷδε ἀγασθὸν πεποιθήκαμεν, εἰ μὲν ὡς πολεμίους
 ἡἐρωτᾶτε, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς, μὴ εὖ παζόντας· φίλος
 ἡδὲ νομιζοντας, αὐτὰς ἀμαρτάνειν μᾶλλον, τὰς ὑμῖν ἐπιστρα-
 ἡτεύσαντας. τὰ δ' ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ πρὸς τὸν Μῆδον, ἀ- 5
 ἡγαθοὶ γεγενήμεθα, τὴν μὲν, ἐλύσαντες νῦν πρότεροι,
 ἡτῷ δὲ, ξυνεπιστέμενοι τότε ἐς ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος
 ἡμόνοι Βοιωτῶν, καὶ γὰρ ἡπειρώταί τε ὄντες ἐναυμαχήσα-
 ἡμεν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, μάχη τε τῇ ἐν τῇ ἡμετέρῃ γῆ γε-
 ἡνομένη, παρεγενόμεθα ὑμῖν τε καὶ Γαυσανία. εἴτε τι 10
 ἡἄλλο κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐγένετο ἐπικίνδυνον τοῖς Ἑλ-
 ἡλήσι, πάντων παρὰ δύναμιν μετέσχομεν. καὶ ὑμῖν, ὡ
 ἡΛακεδαιμόνιοι, ἰδία, ὅτε περ δὴ μέγιστος φόβος περιέσει
 ἡτὴν Σπάρτην, μετὰ τὸν σεισμὸν τῶν ἐς Ἰθώμην Εἰλώ-
 ἡτων ἀποσάντων, τὸ τρίτον μέρος ἡμῶν αὐτῶν ἐξεπέμψα- 15
 ἡμεν ἐς ἐπικερίαν. ὧν οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν.

νέ. ἡΚαὶ τὰ μὲν παλαιὰ καὶ μέγιστα τοιῦτοι ἡξιώσαμεν
 ἡεῖναι. πολέμιοι δὲ ἐγενόμεθα ἡἕτερον. ὑμεῖς δὲ αἴτιοι.
 ἡθεσμένων γὰρ ξυμμαχίας, ὅτε Θηβαῖοι ἡμᾶς ἐβιάσαντο,
 ἡὑμεῖς ἀπεώσασθε, καὶ πρὸς Ἀθηναίους ἐκελεύετε τραπέ- 20
 ἡσθαι, ὡς ἐγγυὲς ὄντας, ὑμῶν δὲ μακρὰν ἀπρικοούντων. ἐν
 ἡμέν τσι τῷ πολέμῳ οὐδὲν ἐκπρεπέσερον ὑπὸ ἡμῶν ἔτε ἐ-
 ἡπάσθε, ἔτε ἐμελλήσατε. εἰ δ' ἀποσῆναι Ἀθηναίων
 ἡἔτι

πρὸς τὸ ἐρώτημα τὸ βραχὺ· ὄρα ἀνωτέρω· §. νβ'. (7) τῷ δὲ
 ξυνεπιστέμενοι· τῷ δὲ Μῆδῳ ξυὺ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν ἐπιστέμενοι (9)
 ἐπ' ἀρτεμισίῳ ὄρα. συγ. α'. §. κγ' (9) μάχητε τῇ ἐν τῇ ἡμετέρῃ γῆ
 γηνομένη· ἔρα ἀπόδοι (14) τῶν εἰς Ἰθώμην Εἰλώτων ἀποσάντων·
 ὄρα συγ. α'. §. κδ'.

(23) Οὐτε ἐμελλήσατε, ἔτε ἐπά· τι παρ ἡμῶν ἐκπρεπέσερον,
 ἔτε

λοιπὸν ἀποκρινόμεθα πρῶτον εἰς τὸ σύντομον ἐκεῖνο ἐρώτημα, ἂν δηλονότι εἰς τὸν τρέχοντα πόλεμον. ἐδείξαμεν ὄφελός τι εἰς τὰς Λακεδαιμόνας καὶ εἰς τὰς συμμάχους αὐτῶν· ἀποκρινόμεθα, λέγω, ὅτι, ἂν μᾶς ἐρωτᾶτε ὡς πολεμίς, δὲν ἠδικήζητε παντελῶς, μὴ ἀφελήθεντες τι παρ' ἡμῶν· ἂν ὅμως μᾶς ἐρωτᾶτε ὡς φίλεις, τὸ ἀμάρτημα εἶναι μᾶλλον ὑμέτερον, οἱ ὅποιοι, εἰρήνης ἕτης, ἐσρατεύσατε κατ' ἡμῶν· καὶ ταῦτα μὲν ἐντῷ παρόντι πολέμῳ· πρὸ δὲ τούτου ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης, καὶ πρὸ ταύτης ἐτι εἰς τὸν πόλεμον τῶν Περσῶν, κατὰ πάντα ἐδείξαμεν ἀρετὴν τὴν προσήκουσαν· καὶ ὅτι τὴν μὲν εἰρήνην δὲν τὴν ἐλύσαμεν νῦν ἡμεῖς πρότερον· εἰς δὲ τὸν πόλεμον τῶν Βαρβάρων, μόνοι ἡμεῖς ἀπὸ ὅλης τῆς Βοιωτῆς συνεσρατεύσαμεν μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων κατ' ἐκείνων διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος· καὶ ὅτι μ' ὅλον ὅτι εἴμεθα ἠπειρώται ἐναυμαχήσαμεν εἰς τὸ Ἀρτεμίσιον· καὶ πάλιν διὰ ξηραῖς συνεκινδυνεύσαμεν μετ' ὑμῶν καὶ μετὰ τῆς στρατηγῆς Πausανίης εἰς τὴν μάχην, ἣ ὅποια συνεκροτήθη ἐπάνω εἰς τὴν χώραν ἡμῶν· καὶ εἴτις ἄλλος κίνδυνος ἐπαπειλῆσε τότε τὰς Ἑλληνας, πανταχῶς συνεκινδυνεύσαμεν ἡμεῖς ὑπὲρ δύναμιν· καὶ εἰς ἑσᾶς κατ' ἰδίαν, ὡς ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, ἐξαπεσεύλαμεν βοήθειαν τὸ τρίτον μέρος τῶν πολιτῶν μας μετὰ τὸν σεισμόν, ὅταν μέγας κίνδυνος ἐπαπειλῆσε τὴν Σπάρτην, διὰ τὴν ἀποσασίαν τῶν εἰς τὴν Ἰσθμὴν Ἑιλώτων· τὸ ὅποιον χρεωθεῖτε νὰ ἔχητε ζωντανὸν εἰς τὴν μνήμην σας.

νέ. Καὶ εἰς μὲν τὰς παλαιὰς ἐκεῖνας μεγαλωτάτας κινδύνους τοιαύτας ἐδείξαμεν ἀρετὰς· μετὰ ταῦτα δὲ ἀνέκυψεν ἡ ἔχθρα ἡμῶν πρὸς ἑσᾶς ἐξ αἰτίας σας· ἐπειδὴ, ὅταν ἡμεῖς πιεζόμενοι ὑπὸ τῶν Θηβαίων, ἤλθομεν πρὸς σᾶς ζητῶντες βοήθειαν, δὲν ἐδέχθητε τὰς δεήσεις ἡμῶν διὰ τὸ μακρινὸν τῆς τύπευσις διάστημα, λέγοντες νὰ ἀποβλέψωμεν εἰς τὴν συμμάχουσαν τῶν

οὐκ ἠθέλησαμεν, ὑμῶν κελευσάντων, ἐκ ἠδικῆμεν. καὶ
 γὰρ ἐκεῖνοι ἐβοήθουν ἡμῖν ἐναντία Θηβαίοις, ὅτε ὑμεῖς
 ἀπωκνεῖτε καὶ προδῆναι αὐτὸς ἐκέτι ἦν καλόν, ἄλλως τε
 καὶ εἰ παθῶν τις καὶ αὐτὸς δεόμενος προσηγάγετο ξυμ-
 μάχης, καὶ πολιτείας μετέλαβεν· ἵεναι δὲ εἰς τὰ παραγ- 5
 γελλόμενα εἰκὸς ἦν προθύμως. ἃ δὲ ἐκάτεροι ἐξηγεῖσθε
 τοῖς ξυμμάχοις, ἔχ' οἱ ἐπόμενοι αἴτιοι εἴ τι μὴ καλῶς ἐδ-
 ρᾶτε, ἀλλ' οἱ ἄγοντες ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα.

νς. οἱ Θηβαῖοι δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἡμᾶς ἠδίκησαν,
 τὸ δὲ τελευταῖον, αὐτοὶ ξύνισε, δι' ἅπερ καὶ τὰδε πάσ- 10
 χομεν. πόλιν γὰρ αὐτοῦς τὴν ἡμετέραν καταλαμβάνον-
 τας ἐν σπονδαῖς, καὶ προσέτι ἱερομηνία, ὀρθῶς (τε) ἐ-
 τιμωρησάμεθα, κατὰ τὸν πᾶσι νόμον καθεστώτα, τὸν
 ἐπιόντα πολέμιον ὅσιον εἶναι ἀμύνεσθαι καὶ νῦν ἐκ ἂν εἰ-
 κότεως δι' αὐτοῦς βλαπτοίμεθα, εἰ γὰρ τῷ αὐτίκα χρη- 15

σί-

ἔτε ἐγγύς πε τῆ παθεῖν ἤκατε· (1) ὑμῶν κελευσάντων] ὄρα ξυγ-
 β. β. οβ. ογ. κα οδ. (2) ὅτε ὑμεῖς ἀπωκνεῖτε· ἐμαλακίζεσθε πρὸς
 τὸν ἀγῶνα. ἀπρόθυμοι ἦτε ἡμῖν βοήθειάν τινα ἀποπέμψαι· (5) καὶ
 πολιτείας μετέλαβε] διττὴν ἔχει τὴν ἔννοιαν, τὴν μὲν ἔγω· εἰ γὰρ
 μὴ ἐβοήθουν ἡμῖν Ἀθηναῖοι, ὑπὸ Θηβαίοις ἂν ἦμεν· νῦν δὲ τῆ
 ἐκείνων ἐπικερτῆ πολιτείας (αὐτονομίας ἐλευθερίας) μετέσχομεν.
 μετιδί περὶ τῆς τῶν τῆ Ἰσοκράτης Πλαταϊκόν· ὅς, ἐμοὶ δοκεῖν,
 ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἐνεσησάμενος φαίνεται· τὴν δὲ ἔγω· καὶ τῆς
 πολιτείας αὐτῶν μετελάβομεν, πολιτογενεῖντες ἐν Ἀθήναις· ὄρα
 ἔμπροσθεν. β. ξγ. (5) εἰς τὰ παραγγελλόμενα· ὅπερ ἡμᾶς ἐκέλευον
 Ἀθηναῖοι ἡγεμόνες ὄντες, ἀνάγκη ἦν λόγῳ συμμαχίας ἵεναι προ-
 θύμως· (7) εἴ τι μὴ καλῶς ἐδρᾶτε] εἰ γὰρ καὶ ἐφ' ὑμᾶς τυχὸν
 στρατεύειν, ὃ μὴ καλῶς πάντως ἐδρᾶτο, ἐκέλευον Ἀθηναῖοι ἵεναι,
 ἔχ' ἡμῶν γίνεται τὸ ἀμάρτημα· ἀνάγκη γὰρ ἦν ἐπεσθαι τῷ ἡγε-
 μένῳ, ἀλλ' ἐκείνων, οἵτινες ἡγήντο ἡμῖν ἐφ' ὑμᾶς· ἐδ' αὐτῶν τῶν ἡμε-
 τέρων συμμάχων διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, εἴ τι πε ἀμάρτετε ἡμεῖς οἱ
 ἡγέ-

Ἀθηναίων ὡς πλησιεσέρων· μ' ὅλον τῆτο εἰς τὸν τρέχοντα πόλεμον δὲν ἐπάθητε τί κακὸν παρ' ἡμῶν, μήτε ἐκινδυνεύσατε εἰς ἕδεν· ἂν ὅμως δὲν ὑπακῆσαμεν εἰς τὰς λόγους σας εἰς τὸ νὰ ἀποσῶμεν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, κατὰ τῆτο δὲν ἁμαρτάνομεν. καθότι καὶ ἐκεῖνοι μᾶς ἐβοήθησαν κατὰ τῶν Θηβαίων, ὅταν ἐσεῖς δὲν ἠθέλετε· καὶ ἠρχύνθημεν νὰ φανῶμεν προδόται, καὶ μάλιστ' ἐνῶ εὐεργετήθημεν πρότερον παρ' αὐτῶν, καὶ ἡμεῖς δεόμενοι βοήθειας, ἐδέξαμεν μετ' αὐτῶν συμμαχίαν· καὶ ἐντεῦθεν ἀπὴ λούσαμεν καὶ τῆς πέλεως αὐτῶν τὸ προνόμιον· διὰ τῆτο κατὰ τὸ εἶκος ἐξακολοθῆσαμεν μετὰ προθυμίας τὰς παραγγελίας αὐτῶν, ὅταν δὲ συμβαίῃ ἁμάρτημά τι ἐνθα σεῖς οἱ ἡγεμόνες ἐκάτεροι φέρετε τὰς συμμαχίας σας, εἰς αὐτὸ βέβαια δὲν ἐνέχονται οἱ ἐπόμενοι, ἀλλ' ἐσεῖς οἱ ὀδηγῆντες αὐτὰς ἐπὶ τὰ μὴ προσήκοντα.

vs. Οἱ δὲ Θηβαῖοι καὶ πρότερον εἰς ἄλλα πολλὰ μᾶς ἠδίκησαν, καὶ νῦν τέλος πάντων εἰς αὐτὰ τὰ ὀρώμενα, διὰ τὰ ὅποια καὶ τρέχομεν ἤδη τὸν ἔσχατον κίνδυνον. ἐπειδὴ, ἀφ' ἧ αὐτοὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἐν καιρῷ εἰρήνης μετ' ὀπλων, καὶ μάλιστ' εἰς ἑορτασίμους ἡμέρας, τὰς ἐκδικήσαμεν δικαίως κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐπικρατῆντα παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τὸ νὰ ἐκδικῆται ἕκαστος δηλονότι τὸν ἐφορμῶντα ἐχθρικῶς κατ' αὐτῆ· καὶ νῦν πάλιν κινδυνεύομεν παραλόγως ἐξ αἰτίας αὐτῶν· ἐπειδὴ ἂν ἐσεῖς θεωρήσητε τὴν κρίσιν αὐτὴν, καθὼς

ἠγόμενοι αὐτῶν, ἀλλ' ὑμῶν αὐτῶν πρὸς τὰ αἰσχρὰ τῶν ἔργων κελευόντων ἵνα τὸ ἔγκλημα κείνεται.

(10) Τὸ δὲ τελευταῖον αὐτοὶ ἔγνεσε] συνεπίσταθε ἑαυτοῖς, ὅσα πεπόνθαμεν, δι' ἧ καὶ εἰς τὸν ἔσχατον τῆτον ἠκομεν κίνδυνον· (12) ἐνσπονδαῖς] ὄρα. ξυγ. β'. δ. β'. (13) κατὰ τὸν πᾶσι (ἐμόνον Ἑλλησι ἀλλὰ καὶ Βαεβάρσι καὶ Θηραῖσι, καὶ ὡς εἶπεν ζωῦφίοις.) ἐνυπάρχοντα